

Expremiér Ján Čarnogurský - Dochádza vláde, čo je v hre?

- CZ24 News | 27. března 2022

SLOVENSKO: Advokát, disident, osnovateľ politického konzervativizmu na Slovensku, niekdajší premiér SR

Ruská vojenská operácia na Ukrajine pokračuje a ciele sa rozšírili až na západnú Ukrajinu. Používam označenie „vojenská operácia“, nie „vojna“, pretože znaky vojny operácia akosi nevykazuje.

Nečítame o žiadnych frontoch, o systematickom odpore ukrajinskej armády. Existujú údery izolovaných ukrajinských jednotiek na postupujúce ruské útvary, raketové alebo delostrelecké údery na ukrajinské mestá zaujaté alebo obliehané ruskou armádou. Ukrajinský vzdušný priestor ovláda ruské letectvo, severne od Mariupola (na Azovskom mori) je obkolesené väčšie zoskupenie ukrajinskej armády, na sever pri Debalceve ďalšie, trochu menšie. Obkolesené zoskupenia nepodnikli ani pokus o prerazenie obklúčenia, pravdepodobne to vojensky nie je možné. **Ruská armáda uverejnila letecké snímky rozmiestnenia ukrajinských ťažkých zbraní (delá, bývalé Kaťuše, teraz Grady) v obytných štvrtiach obklúčených miest Mariupol', Charkov, Kyjev a ďalších. Vo vojenskom zmysle je to krytie sa civilným obyvateľstvom ako štítmi. Podľa správ Rusko nasadilo do operácie 200 tisícovú armádu. Ukrajina má teraz asi 45 miliónov obyvateľov, vojensky a politicky ju podporuje celé NATO, čiže celá Európska únia plus Anglicko a celá severná Amerika, spolu asi miliarda obyvateľov. Títo nedokážu vzdorovať ruskej 200 tisícovej armáde. Miliarda obyvateľov si dáva veľký pozor, aby nedala dôvod na vypuknutie vlastnej vojny proti Rusku, prípadne aj Bielorusku.**

Bojuje sa aj na propagandistickom fronte. Západnými médiami prebehli zábery zbombardovanej pôrodnice v Mariupoli a na nosítkach zachraňovanej pacientky. Potom sa objavilo meno pacientky, ako vysvitlo modelky Marianny Podgurskej. Iné obete z pôrodnice sa neobjavili. Ruská strana tvrdí, že nešťatna armáda Azov vypratala pôrodnicu už skôr a zriadila si tam bojové hniezdo. Modelku priniesli k pôrodnici až po bombardovaní na propagandistické účely. V bývalej pôrodnici žiadne pacientky neutrpeli (kliknúť TU). Mimochodom, v marci 2014 aj v Mariupoli, ktorý administratívne patrí do Doneckej oblasti, usporiadali referendum o odlúčení od Ukrajiny a väčšina obyvateľov hlasovala za odlúčenie. Ruský prezident Putin pred referendom verejne vyzval Doneckú aj Luganskú oblasť, čiže aj Mariupol', aby referendum nerobili.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Nie iba propagandistickým frontom je odhalenie ruskej armády o existencii biolaboratórií

na Ukrajine. Vo viacerých ukrajinských mestách existovali laboratória, ktoré experimentovali s rôznymi druhmi chorôb, prenášanými živočíchmi. Laboratória financovali Američania a im posúvali výsledky svojej práce. Výsledky boli použiteľné ako biologické zbrane a porušovali medzinárodnú dohodu o zákaze biologických zbraní. Po začiatku ruskej vojenskej operácie, laboratória dostali príkaz okamžite zlikvidovať výsledky svojej práce a čo sa dalo – dopraviť do iných podobných laboratórií v zahraničí. Všetko však nedokázali spratať a Rusom sa dostali do rúk dokumenty aj výpovede spolupracovníkov, ktorí zostali. O laboratóriách rokovala Bezpečnostná rada OSN 11. marca a ruský zástupca Vasilij Nebenzija podrobnejšie hovoril o tom, čo Američania financovali a spoluriadili (kliknúť SEM). Existenciu biolaboratórií na Ukrajine aj americkú účasť potvrdila pred Kongresom diplomatka Victoria Nulandová, tento zlý duch americkej a ukrajinskej politiky. Od slovenských politikov aj zo slovenských médií sa občania dozvedia len protiruskú verziu, preto má význam uviesť aj druhú stranu. **Tragický zločin nastal 14. marca. Ukrajina cez poludnie vystrelila na centrum Donecka raketu Točka-U určenú proti ľuďom. Raketu zostrelila protiraketa, ale aj tak zahynulo 21 civilných obyvateľov Donecka.** Slovenské ani európske médiá sa nad tým nepozastavili.

Ruská armáda a Donecké a Luganské milície vcelku úspešne napredujú. Všetky veľké mestá sú obklúčené, ale prevzatie miest viazne, pretože rýchlejší postup do centier miest by znamenal viac civilných obetí. V ruských internetových diskusiách sa už diskutuje, čo bude s Ukrajinou po skončení operácie. **Zdá sa, že Ukrajina sa deboľševizuje, čiže sa vráti do svojich pôvodných hraníc. Takmer polovicu súčasného územia pričlenili k Ukrajine bolševici, počínajúc Leninom.** V rôznych obdobiach svojej vlády v priebehu 20. storočia pričlenili k Ukrajine územia, ktoré k nej nikdy predtým nepatrili. Chceli si ju tým získať proti bielym. Nakoniec sa ukázalo, že si ju trvale nezískali. **Teraz Rusko asi umožní obyvateľom okrajových území, aby sa od Ukrajiny odtrhli ako Doneck a Lugansk. Alebo sa Ukrajina federalizuje s ďalekosiahlou právomocou republík. Ukrajina sa potom stane vnútrozemským štátom. Ale to je teraz otázka budúcnosti.**

Pre Slovensko a Európu má väčší význam pokúšať sa predvídať ako sa zmeníme my. **Od konca studenej vojny sú politickým, ekonomickým a kultúrnym hegemonom v Európe Spojené štáty. Európa, vrátane integrovanej v podobe Európskej únie, stratila svoj význam a svoje svetové postavenie.** Ukrajinský konflikt to výrazne znázornil. Európska únia nehrá v konflikte žiadnu úlohu, pretože nemá čo ovplyvniť. Ani Rusko ani Spojené štáty neoslovujú EÚ, nemajú prečo. Väčšiu úlohu hrajú jednotlivé štáty ako Nemecko, Francúzsko a dokonca Turecko či Izrael. Anglosaský svet to pochopil aj bez ukrajinského konfliktu. Anglicko z EÚ vystúpilo, USA založili anglosaské NATO v podobe AUKUS. V ruských diskusiách sa špekuluje, že EÚ sa po skončení ukrajinského konfliktu v priebehu krátkych rokov rozpadne. Je to špekulácia, ale oplatí sa ju registrovať. NATO nie je schopné do konfliktu na Ukrajine mocensky zasiahnuť, pretože sa bojí vojny s Ruskom. Nemožno sa diviť. V prípade vojny s Ruskom by sa hrdé a historické mestá ako Londýn, Paríž, Praha, Rím (možno Bratislava) v priebehu hodín zmenili na popol. Ukrajina má pre NATO väčší vojenský význam ako Pobaltie, Slovensko, Česko, Rumunsko a ďalšie stredoeurópske štáty, bez ohľadu či formálne Ukrajina je členom aliancie alebo nie je. Keď NATO (USA) nie je schopné/ochotné bojovať za Ukrajinu, bolo by schopné bojovať za menované štáty? Vynechávam Poľsko, pretože Poľsko by bolo schopné strhnúť do vojny aj iných. **Pokiaľ USA potrebovali vojakov členských štátov, aby sa zúčastňovali ich vojen v Iraku, Afganistane a inde vo svete, NATO bolo dobré. Ale aby USA riskovali svoje mestá za štáty „o ktorých ani nevieme, kde ležia“ (Chamberlain v roku 1938 po Mníchove), je veľmi nepravdepodobné. Ale načo je nám potom také NATO?**

Problém je iný

Ak Rusko vyhrá ukrajinský konflikt - a vývoj na bojisku k tomu smeruje - geopolitický vplyv Ruska v Európe sa zvýši. Prezident Putin sa potom môže vrátiť k svojim požiadavkám na

Bidena z decembra minulého roku, aby sa USA a NATO vojensky vrátili k stavu z mája 1997. Čiže rozšírenie NATO na východ sa fakticky zruší. Nielen to. Všetky medzinárodné zmluvy v tomto priestore nadobudnú inú váhu a zrušenie niektorých nebude nepredstaviteľné. Na Slovensku sa už objavila zmienka, že medzi také by mohla patriť aj Trianonská zmluva (kliknúť TU). Pre Maďarsko je zmluva vrchol tragédie, pre Slovensko základ našich hraníc.

Ruská koncepcia integrácie štátov je iná než západná, reprezentovaná Európskou úniou. V ruskej koncepcii štáty nestrácajú veľkú časť svojej suverenity ako v EÚ, ale musia preukázať svoju samostatnú životaschopnosť. Životaschopné štáty vstupujú do integračného zoskupenia a rozvíjajú vzájomnú integráciu, zachovávajú si životaschopnosť. Aj pre takéto štáty je medzinárodná podpora dôležitá. Pozrime sa na súčasnú stratégiu okolo nás. Maďarská vláda zachováva zdržanlivosť v ukrajinskom konflikte, prehnane by sa dalo povedať, že stojí na strane Ruska. Slovenská vláda sa predháňa v službičkovaní americkej strane, nie iba prehnane stojí na strane USA. Ak výsledok ukrajinského konfliktu posilní postavenie Ruska, ktorý štát má väčší predpoklad dostať ruskú podporu? **Upozorňujem, že zintenzívnenie slovenskej podpory neprivedie USA k víťazstvu. Uvedomuje si slovenská vláda, čo je v hre?**

Menej inteligentní členovia slovenského establishmentu radšej rozširujú zákony na potláčanie iných názorov. Pravdepodobnosť, že ich rozzúri aj tento názor je tak pol na pol. Ale potreba práve teraz sa zamýšľať nad slovenským osudom je priam existenčná.

AUTOR: Ján Čarnogurský

[ZDROJ](#)